

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH)

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- hyväksyy valituksen, kumoaa valituksenalaisen määräyksen ja hyväksyy unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt vaatimukset
- vaihtoehtoisesti hyväksyy valituksen ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja
- velvoittaa muut osapuolet korvaamaan tästä valituksesta, unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä menettelystä ja EULEXia koskevassa ihmisoikeuksien arviointilautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen perusteena on se, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että sillä ei ollut toimivaltaa tutkia kannetta, jonka valittajat nostivat saadakseen korvausta vahingosta, joka heille oli aiheutunut siitä, että muut osapuolet loukkasivat heidän perusoikeuksiaan. Valitusperuste on jaettu neljään osaan.

Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on tulkinut laajasti SEU 24 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan viimeisessä virkkeessä ja SEUT 275 artiklan ensimmäisessä kohdassa vahvistettua YUTP:n (yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan) poissulkemista.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on soveltanut virheellisesti 6.10.2020 annettua tuomiota *Bank Refah Kargaran v. neuvosto* (C-134/19 P, EU:C:2020:793).

Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on soveltanut virheellisesti 25.3.2021 annettua tuomiota *Carvalho ym. v. parlamentti ja neuvosto* (C-565/19 P, ei julkaistu, EU:C:2021:252).

Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole käsitellyt vaatimuksen keskeisiä osia ja kun se ei ole perustellut päätöstään riittävällä tavalla.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 19.1.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-771/20, KS ja KD v. neuvosto ym., 10.11.2021 antamasta määräyksestä

(Asia C-44/22 P)

(2022/C 109/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: Y. Marinova ja J. Roberti di Sarsina)

Muut osapuolet: KS, KD, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen määräyksen kokonaisuudessaan
- toteaa, että unionin tuomioistuimilla on yksinomainen toimivalta käsitellä asia
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä voi ratkaista tutkittavaksi ottamista koskevan kysymyksen ja pääasian
- päättää tästä menettelystä ja aikaisemmista menettelyistä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista myöhemmin

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi neljä valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen i) kun se ei ole katsonut SEU 24 artiklan ja SEUT 275 artiklan mukaista Euroopan unionin tuomioistuimen toimivallan rajoittamista poikkeukseksi Euroopan unionin tuomioistuimen yleisestä toimivallasta, ii) kun se ei ole tulkinnut tätä poikkeusta suppeasti, toisin kuin Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä on tehty, ja iii) kun se on tulkinnut tässä asiayhteydessä virheellisesti tuomioita *H* ⁽¹⁾, *SatCen* ⁽²⁾ ja *Elitaliana* ⁽³⁾ siten, että niissä ei vahvisteta Euroopan unionin tuomioistuimen toimivaltaa tässä tapauksessa.

Toinen valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole katsonut vaatimusta vahingonkorvauskanteeksi, joka koskee väitetyjä perusoikeuksien loukkauksia, ja kun se ei ole tulkinnut Euroopan unionin tuomioistuimen toimivallan rajoituksia unionin primaarioikeuteen kuuluvien ihmisoikeuksien ja oikeusvaltiota koskevien vaatimusten valossa; ne ovat Euroopan unionin tuomioistuimen toimivallan perusta tässä tapauksessa.

Ensimmäinen osa: Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että kantajien riitauttamat toimet, toiminnot tai laiminlyönnit kuuluvat operaatioon liittyviin poliittisiin ja strategisiin kysymyksiin ja koskevat YUTP:n (unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan) määritelmää tai täytäntöönpanoa sen sijaan, että se olisi katsonut ne toimiksi, toiminnoiksi tai laiminlyönneiksi, joista on seurannut väitetyistä ihmisoikeusrikkomuksista aiheutunut vahinko YUTP:n puitteissa.

Toinen osa: Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole tulkinnut SEU 24 artiklaa ja SEUT 275 artiklaa perusoikeuskirjan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisten unionin perusoikeuksien ja -vapauksien ja perussopimuksissa vahvistettujen oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevien unionin perusarvojen (SEU 2 artikla, 3 artiklan 5 kohta, 6 artiklan 1 ja 3 kohta, 21 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 23 artikla, SEUT 19 artikla sekä perusoikeuskirjan 47 artikla) valossa.

Kolmas valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on tulkinnut virheellisesti tuomiota *Bank Refah* ⁽⁴⁾ ja kun se ei ole katsonut vahingonkorvausvaatimuksen olevan itsenäinen kanne, johon ei sovelleta Euroopan unionin tuomioistuimen toimivallasta tehtävää poikkeusta SEUT 268 artiklan ja 340 artiklan toisen kohdan nojalla.

Neljäs valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole varmistanut unionin oikeusjärjestyksen itsenäisyyttä ja kun se on vienyt kantajilta mahdollisuuden tehokkaaseen oikeussuojaan.

Ensimmäinen osa: Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole katsonut, että unionin tuomioistuimilla on yksinomainen toimivalta ratkaista asia.

Toinen osa: Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on vienyt kantajilta mahdollisuuden tehokkaaseen oikeussuojaan ja jättänyt kantajat tosiasiallisesti vaille minkäänlaista mahdollisuutta perusoikeuksiensa suojaamisen varmistamiseksi.

⁽¹⁾ Unionin tuomioistuimen 19.7.2016 antama tuomio *H v. neuvosto ym.*, C-455/14 P, EU:C:2016:569.

⁽²⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen 25.10.2018 antama tuomio *KF v. SatCen*, T-286/15, EU:T:2018:718; unionin tuomioistuimen 25.6.2020 antama tuomio *SatCen v. KF*, C-14/19 P, ECLI:EU:C:2020:492; unionin yleisen tuomioistuimen 10.7.2020 antama määräys *KF v. SatCen*, T-619/19, ei julkaistu, EU:T:2020:337; unionin tuomioistuimen 14.10.2021 antama määräys *KF v. SatCen*, C-464/20 P, ei julkaistu, ECLI:EU:C:2021:848.

⁽³⁾ Unionin tuomioistuimen 12.11.2015 antama tuomio *Elitaliana v. Eulex Kosovo*, C-439/13 P, EU:C:2015:753.

⁽⁴⁾ Unionin tuomioistuimen 6.10.2020 antama tuomio *Bank Refah Kargaran v. neuvosto*, C-134/19 P, EU:C:2020:793.